

Wat zeggen ouders met ervaring in Mano?

Hoe contact leggen met ouders?

- Wees **betrouwbaar** als hulpverlener.
- Hulpverlening (zeker gedwongen hulpverlening) brengt heel wat **onzekerheid, angst en stress** met zich mee. Ouders geven aan dat het belangrijk is dat hulpverleners met ouders **durven te praten over deze stress en angst**, ga ze niet uit de weg, durf ernaar te vragen.
- **Luister** naar ouders, luister naar hun hulpvraag en zoek samen naar een gepast hulpaanbod.
- Soms hebben ouders het gevoel dat hulpverleners meer tijd steken in het praten met andere hulpverleners dan met hun en hun omgeving.
- Doe **niks achter de rug van ouders!** Wees **eerlijk, open en transparant** in alles wat je doet.
- **Licht ouders in over hun rechten** en de rechten van hun minderjarige.
- Ouders begrijpen dat het voor hulpverleners niet altijd even makkelijk is om moeilijke gesprekken aan te gaan. Om dit te kunnen dient de organisatie achter de hulpverlener te staan, hem te ondersteunen bij deze moeilijke gesprekken (vb volgen van opleiding om moeilijke gesprekken met ouders aan te gaan).
- Belangrijk dat de hulpverlener steeds **start met een open geest!** Ook als er bv een melding is vanuit de omgeving, belangrijk om met een open blik te kijken.
- Ouders hebben vaak het gevoel een **stempel** te krijgen die ze moeilijk kwijtraken. Eens binnen de gedwongen jeugdhulpverlening, ervaren ze een enorme controle op hun leven en zijn ze altijd op hun hoede.
- De minderjarige EN zijn ouders zijn cliënten in de jeugdhulp.
- Als hulpverlener dien je **naast je cliënt staan** en niet tegenover je cliënt. Er schuilt een enorme kracht in het **samen** bespreken, samen een weg af te leggen.

Hoe aan de slag gaan in een MANO dossier?

- **Wie bepaald wat MANO is? Waarden en normen van de hulpverlener spelen immers een belangrijke rol.** Wat men verontrustend vindt, is **afhankelijk van welke opvoeding, waarden en normen men heeft meegekregen** in zijn eigen opvoeding.
- Het zou om een **gedeeld proces** dienen te gaan – ga in dialoog, spreek je zorgen en verwachtingen uit.
- **Licht ouders in over wat de maatschappij van hen verwacht.** Sommige ouders hebben hier geen goed zicht op of hebben andere opvattingen hieromtrent (vb een ouder die als kind zelf altijd geslagen werd, zal dit mogelijk ook in de opvoeding van zijn eigen kind doen, omdat hij het als normaal beschouwt)
- **Geef duidelijke en eerlijke informatie.** Gebruik geen afkortingen.
- De discussie over 'waaraan voldaan moet worden' moet mogelijk zijn binnen een organisatie. Het in team bespreken en uitwisselen van deze voorwaarden kan erg verrijkend zijn.
- Er bestaat een **signaallijst** voor verontrustende situaties – ouders geven aan dit eerder als **instrument** gezien dient te worden **om in dialoog te gaan met ouders.**
- Laat ouders **zoveel mogelijk hun rol verder opnemen**, eventueel met de nodige ondersteuning.

- Ouders vinden een **plaatsing steeds de laatste optie** – een plaatsing is immers niet altijd een garantie tot een veilige situatie voor een kind.
- Ouders hebben soms het gevoel dat hun kind eerst om veiligheidsredenen geplaatst wordt en dat er dan pas een gesprek en begeleiding komt.
- Als hulpverleners inschatten dat de situatie van de minderjarige **echt niet oké** is, dient een hulpverlener zijn **verantwoordelijkheid** te nemen en in te grijpen. Belangrijk is dan de **communicatie** bij dit ingrijpen: **zeg waarom er ingegrepen wordt, wat gaat er gebeuren,...** en dit steeds **respectvol**.
- Leg ook de focus op het **positieve** en niet alleen nadruk op wat misloopt.

Betrekken van netwerk...

- Voorzie ook ondersteuning voor ouders naast de ondersteuning in de opvoeding van hun kind.
- **Blijf aandacht houden voor band tussen ouders en kind** (~ dun lijntje). Eens dit lijntje doorbroken is, is het moeilijk te herstellen.
- Ouders staan (meestal) **positief tegenover het betrekken van netwerk**, ook bij verontrustende situaties. Het kan een meerwaarde betekenen, en er zelfs voor zorgen dat minder ingrijpende hulp nodig is.
- Betrekken van context wordt altijd verwacht, maar het hangt te veel af van de hulpverlener 'of en hoe' deze dit doet.
- Ga ook hier weer in **dialog met de ouders** – elke ouder heeft andere noden, verwachtingen, wensen,... hieromtrent.
- **Bespreek met ouders wie betrokken kan worden**. Ouders geven aan dat dit idealiter de **personen zijn die reeds betrokken zijn bij de opvoeding van hun kind**. Familieleden die niet betrokken zijn bij het kind, hoeven niet betrokken te worden, vinden ouders. Zo valt het wel eens voor dat grootouders reeds jaren uit beeld zijn door familiale conflicten. In deze situatie vinden ouders het niet gewenst is om deze mensen er dan toch bij te betrekken.
- Soms roept het betrekken van netwerk een **negatieve reactie** uit – ouders hebben steeds **geleerd om hun eigen boontjes te doppen**. In onze samenleving is er toch nog steeds een **taboe** rond hulpverlening. Er is een **schaamtegevoel** om hulp te durven vragen, ook naar mensen in de omgeving toe, men wil de andere niet ten last zijn.
- Opletten dat het een geleidelijk en gedeeld proces is zodat het geen wij-zij verhaal wordt, maar een gedeeld verhaal.

Family is not an important thing; it is everything for a child.

Plannen om een kind in veiligheid te laten opgroeien die door het hele netwerk samen zijn opgesteld, zijn altijd beter dan plannen die opgesteld worden door een professional.